

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/397/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415207382
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1415207382.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: O.. S.O. J., O.. C., L.. XX.X.XXXX, P. J. L. P. XX, T., zastúpenej JUDr. Kristínou Rigovou, advokátkou so sídlom Štúrova 44, Košice, proti odporcovi: I.. P. J.Č., G.., L.. XX.X.XXXX, J. I. D. XX, J., o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v konaní o určenie výživného manželke, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave zo dňa 30.6.2015, č.k. 11C/330/2015-56, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave zo dňa 30.6.2015, č.k. 11C/330/2015-56 m e n í tak, že nariaďuje predbežné opatrenie, ktorým

ukladá odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 200,- eur mesačne, počnúc dňom rozhodnutia o predbežnom opatrení, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred na bankový účet navrhovateľky, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV v Bratislave pod sp. zn. 11C/330/2015.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky zo dňa 1.6.2015 na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia povinnosti odporcovi platiť navrhovateľke ako svojej manželke počnúc dňom 1.6.2015 výživné v sume 500,- eur mesačne, splatné vždy do 10. dňa v mesiaci vopred na bankový účet navrhovateľky, a to až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa konštatoval, že mal osvedčené, že navrhovateľka a odporca sú manželmi, ale odporca svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke neplní. V tomto prípade je teda daný podklad pre súdnu úpravu vyživovacej povinnosti medzi účastníkmi konania ako medzi manželmi. Navrhovateľka bola vecne legitimovaná na podanie žalobného návrhu a ňou uplatňovaný nárok nie je zjavne neopodstatnený. Navrhovateľka a odporca sú v rozvodovom konaní, nežijú v spoločnej domácnosti a hospodária oddelene, pričom navrhovateľka sa stará o dve spoločné deti účastníkov konania. Rovnako mal osvedčené, že v dôsledku oddeleného hospodárenia účastníkov konania vznikla disproporcja v celkovej životnej úrovni účastníkov konania ako manželov. Navrhovateľka žije v domácnosti s dvomi spoločnými maloletými deťmi účastníkov konania, pričom ich celkový príjem činí 650,24 eur mesačne (rodičovský príspevok a prídavky na deti vo výške 250,24 eur mesačne a výživné odporcu na deti vo výške 400,- eur mesačne). Odporca žije sám, teda sa nestará o spoločnú domácnosť s navrhovateľkou ako jeho manželkou a s ich deťmi, pričom príjem odporcu (resp. spoločnosti s ručením obmedzením, v ktorej je jediným spoločníkom a konateľom) z podnikania je vysoko nadštandardný. Z tohto dôvodu mal súd rovnako osvedčenú schopnosť a možnosť odporcu ako povinného platiť navrhovateľke výživné.

Súd prvého stupňa s poukazom na ustanovenie § 76 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb. %252376'&ucin-k-dni='30.12.9999'> písm. a) a § 102 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb. %2523102'&ucin-k-dni='30.12.9999'> O.s.p. však návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol s tým, že neboli splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľka dôvodnosť svojho nároku žiadnym spôsobom neosvedčila a k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nepriložila žiadne vyčíslenie svojich mesačných nákladov na výživné; výšku svojich mesačných nákladov na výživné tiež žiadnym spôsobom nezdokladovala. V návrhu na nariadenie predbežného opatrenia len paušálne uviedla, že jej „mesačné náklady na výživné (strava, ošatenie, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť, lieky, veci osobnej potreby...) sú vo výške cca 500,- eur“.

V tejto súvislosti súd podotkol, že mu z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je zrejmé, prečo by mal predbežným opatrením zaviazat' odporcu k plateniu výživného navrhovateľke, ktoré by v celom rozsahu pokrylo jej mesačné náklady na výživné. Zdôraznil, že predbežným opatrením je možné nariadiť platenie výživného len v nevyhnutnej miere - len na uspokojenie základných osobných (životných) potrieb oprávneného. Súd rovnako podotkol, že náklady navrhovateľky na výživu detí nie sú pre konanie o určenie výživného manželke relevantné, pretože tieto sú predmetom samostatného konania o rozvod a o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom. Zároveň však súd konštatoval, že spoločný príjem domácnosti - navrhovateľky a jej dvoch detí - je 650,24 eur (rodičovský príspevok a prídavky na deti vo výške 250,24 eur mesačne a výživné odporcu na deti vo výške 400,- eur mesačne). Tento príjem je podľa názoru súdu dostatočný na zabezpečenie základných osobných (životných) potrieb navrhovateľky, resp. navrhovateľky a jej detí. Podľa súdu majú

navrhovateľka a jej deti vyriešenú bytovú potrebu, keď bývajú v byte s matkou navrhovateľky. Ďalej súd uviedol, že navrhovateľka v priebehu roka 2015 nenavštevovala doktorandské štúdium denne, len dokončovala dizertačnú prácu, ktorá je v súčasnosti už odovzdaná. Obe deti navrhovateľky sú umiestnené v detských jasliach, resp. v materskej škôlke. Navrhovateľke teda nič nebráni, aby sa sama zamestnala a uspokojila tak svoje potreby. Podľa súdu základné osobné (životné) potreby navrhovateľky sú uspokojené. Pretože navrhovateľka neosvedčila existenciu neodkladnej potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, jej návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. O náhrade trov predbežného opatrenia súd nerozhodol s tým, že o nich rozhodne až v konečnom rozhodnutí o veci samej.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka podaním doručeným súdu dňa 28.7.2015, doplneným dňa 29.7.2015, s tým, že navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť. V odvolaní v podstate namietla, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a preto vo veci nesprávne rozhodol. Uznáva argument súdu, že inštitút predbežného opatrenia má slúžiť na zabezpečenie aspoň základných potrieb, a preto koriguje výšku navrhovaného výživného na jej osobu v konaní o predbežnom opatrení na sumu 200,- eur mesačne s tým, že v konaní vo veci samej bude trvať na pôvodnej výške práve z dôvodov, ktoré uvádza aj súd, a to, že je potrebné prihliadnuť na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, a že manželia majú mať v zásade rovnakú životnú úroveň. Uviedla, že nakoľko sama nemá príjem na to, aby si dovoľila kupovať ani základné veci na seba, peniaze na uvedené výlohy jej poskytuje jej mama. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že ona ako navrhovateľka a jej deti majú vyriešenú bytovú otázku. Bývajú v podkrovnom byte u jej mamy, čo predstavuje len dočasné riešenie, a nie vyriešenie bytovej otázky. Navyše približne pol roka v kalendárnom roku sa v byte okrem jej matky zdržuje aj jej sestra vysokoškolačka. Navrhovateľka svojej matke zaplatila v januári tohto roku 1.500,- eur za to, že u nej môže spolu s deťmi bývať. Zaplatila za využívanie bytu, vody, elektriny, plynu, teda za platby, ktoré sa logicky navyšujú tým, že do bytu pribudli tri osoby (navrhovateľka a dve deti). U svojej matky býva od januára tohto roku, v apríli tam nadobudla trvalé bydlisko a primárne musela vyriešiť návštevu jasiel jej detí, ako i iné s tým spojené úkony. Toto uvádza k poznámke súdu, že jej nič nebráni, aby sa zamestnala. Napriek tomu si stihla dať už niekoľko žiadostí o zamestnanie, na ktoré čaká odpoveď. Zdôraznila, že v T. oproti J. má diametrálne odlišnú možnosť zamestnať sa. Očakáva tiež nie príliš ústretový prístup niektorých zamestnávateľov vzhľadom na fakt, že má také malé deti, s čím sú logicky spojené časté absencie z dôvodu chorôb detí. Jej priemerné mesačné výdavky na základné životné potreby predstavujú spolu sumu 524,66 eur, z toho na stravu cca 152,- eur, na drogériu 30,- eur, na oblečenie 77,- eur, na lieky cca 15,60 eur (euthyrox a vitamíny pre správnu funkciu štítnej žľazy, lieky na trávenie - po operácii žlčníka). Výdavky na kontaktné šošovky a roztok predstavujú mesačne

sumu 20,- eur, náklady na bývanie 60,- eur, na mobilný telefón cca 22,- eur, na výlety s deťmi cca 55,- eur, cestovné náklady a benzín cca 61,- eur, PZP - štvrťročne 11,37 eur. Navrhovateľka má aj ostatné výdavky súvisiace s poštou, kancelárskymi potrebami a kopírovaním mesačne v sume 21,- eur. Zdôraznila, že nefajčí a nepije alkohol, nenavštevuje kozmetiku, kaderníctvo, manikúru, pedikúru a podobne. K odvolaniu navrhovateľka pripojila písomnú špecifikáciu svojich mesačných výdavkov (č.l. 81 spisu), pokladničné bloky o nákupoch potravín a drogérie (č.l. 82-140 spisu), e-mailovú komunikáciu preukazujúcu, že navrhovateľka si hľadá zamestnanie (č.l. 144-147 spisu).

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril, pretože v súlade s ust. § 75 ods. 8 O.s.p. mu vzhľadom na spôsob rozhodnutia (zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia) nebolo doručené napadnuté uznesenie, ani odvolanie navrhovateľky voči nemu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a po oboznámení sa s obsahom spisu, ako aj s odvolacími námietkami navrhovateľky dospel k záveru, že je dôvod na zmenu napadnutého uznesenia.

V prvom rade treba uviesť, že súd prvého stupňa sa nedostatočne vyporiadal s tvrdeniami navrhovateľky osvedčujúcimi jej návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Napriek zisteniam, že je daný podklad pre súdnu úpravu vyživovacej povinnosti medzi účastníkmi konania ako medzi manželmi a navrhovateľkou uplatňovaný nárok nie je zjavne neopodstatnený, návrh zamietol s tým, že navrhovateľka k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nepriložila žiadne vyčíslenie svojich mesačných nákladov na výživné a výšku svojich mesačných nákladov na výživné žiadnym spôsobom nezdokladovala. Pokiaľ však podanie navrhovateľky neobsahovalo všetky náležitosti riadneho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, súd ju mal postupom podľa § 75 ods. 3, v spojení s § 43 ods. 1 O.s.p. vyzvať na odstránenie väd návrhu a poskytnúť jej na to lehotu. Navrhovateľka v odvolacom konaní tento nedostatok svojho návrhu odstránila a riadne vyšpecifikovala svoje mesačné náklady na úhradu svojich najzákladnejších potrieb.

Ani skutočnosť, že navrhovateľka sa vo veci samej domáha určenia výživného zo strany odporcu sumou 500,- eur mesačne, a zároveň v podanom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žiadala, aby bol odporca zaviazaný prispievať na jej výživou tou istou sumou, nemôže byť dôvodom na zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v plnom rozsahu. Pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia podľa ust. § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi, aby platil výživné „v nevyhnutnej miere“ (a v zásade preto neprichádza do úvahy určiť v podstate rovnaké výživné predbežným opatrením, ako aj rozhodnutím vo veci samej), výška výživného je vždy napriek návrhu navrhovateľa v kompetencii úvahy súdu.

Odvolací súd mal po zvážení všetkých okolností tohto prípadu za to, že navrhovateľka preukázala a dostatočne osvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi podľa ust. § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p., a preto je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov.

Preukázala, že je manželkou odporcu, a teda že odporca má voči nej zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorú si dobrovoľne neplní. Účastníci nežijú v spoločnej domácnosti, a navrhovateľka sa stará o dve maloleté deti účastníkov konania. V súčasnej dobe je navrhovateľka nezamestnaná, hľadá si však prácu, ale tú si zatiaľ nenašla. Ocitla sa tak bez dostatočných finančných prostriedkov na úhradu svojich základných životných potrieb, keď poberá len rodičovský príspevok a prídavky na deti vo výške 250,24 eur mesačne, a je odkázaná na finančnú pomoc svojej matky. Pri rozhodovaní o výške priznaného výživného (200,- eur mesačne) prihliadal odvolací súd nielen na v zákone stanovené sumy životného minima pre plnoletú osobu, ale i na skutočnosť, že uvedená peňažná čiastka až do rozhodnutia vo veci samej postačuje na uspokojovanie základných osobných potrieb navrhovateľky. Navyše, pre potreby rozhodnutia o predbežnom opatrení neboli preukázané také skutočnosti, na základe ktorých by bolo nepochybné, že určenie povinnosti odporcovi platiť výživné by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Preto podľa § 220 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel v celom rozsahu, a odporcu zaviazal nariadeným predbežným opatrením platiť až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, navrhovateľke výživné vo výške 200,- eur.

O trovách konania spojených s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí vo veci samej (§ 145 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.